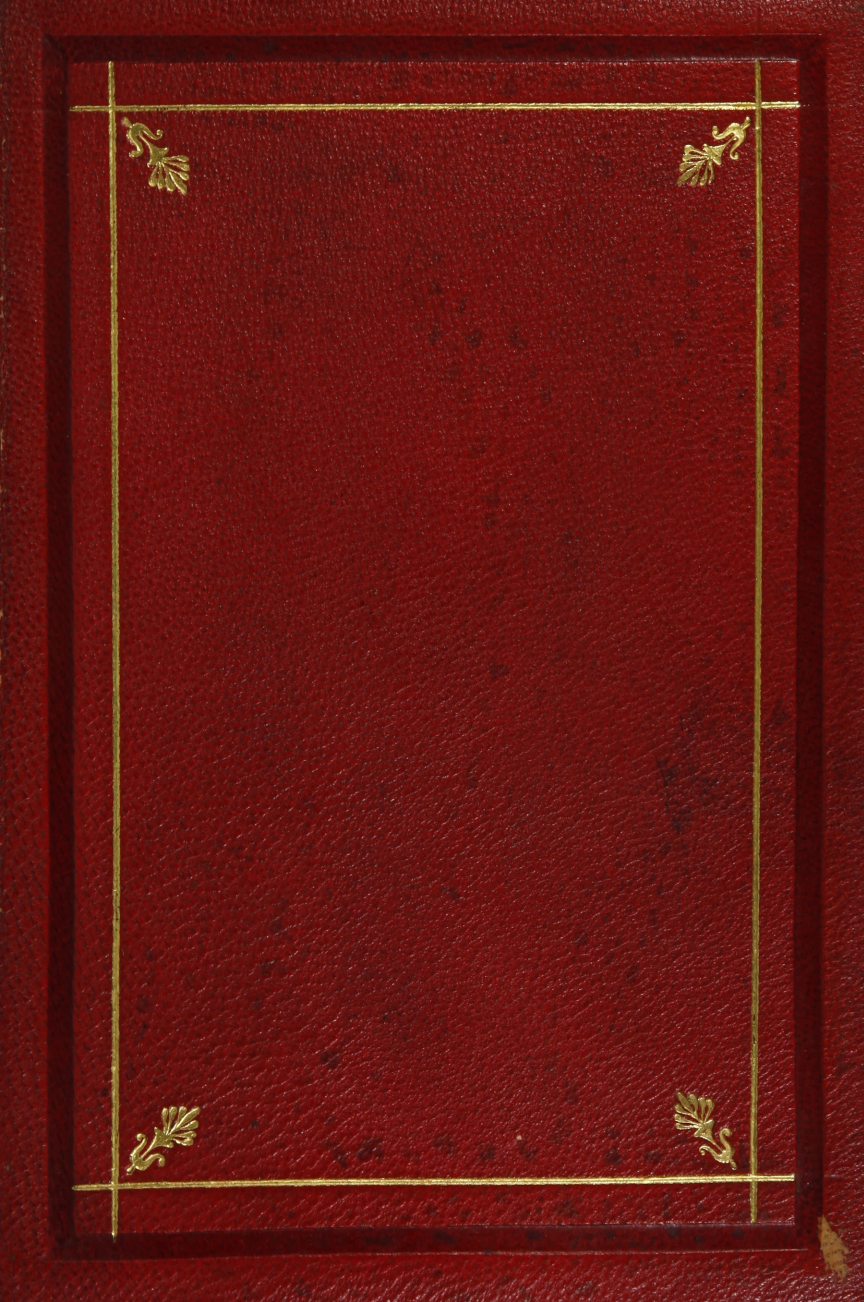

Surgeon General's Office

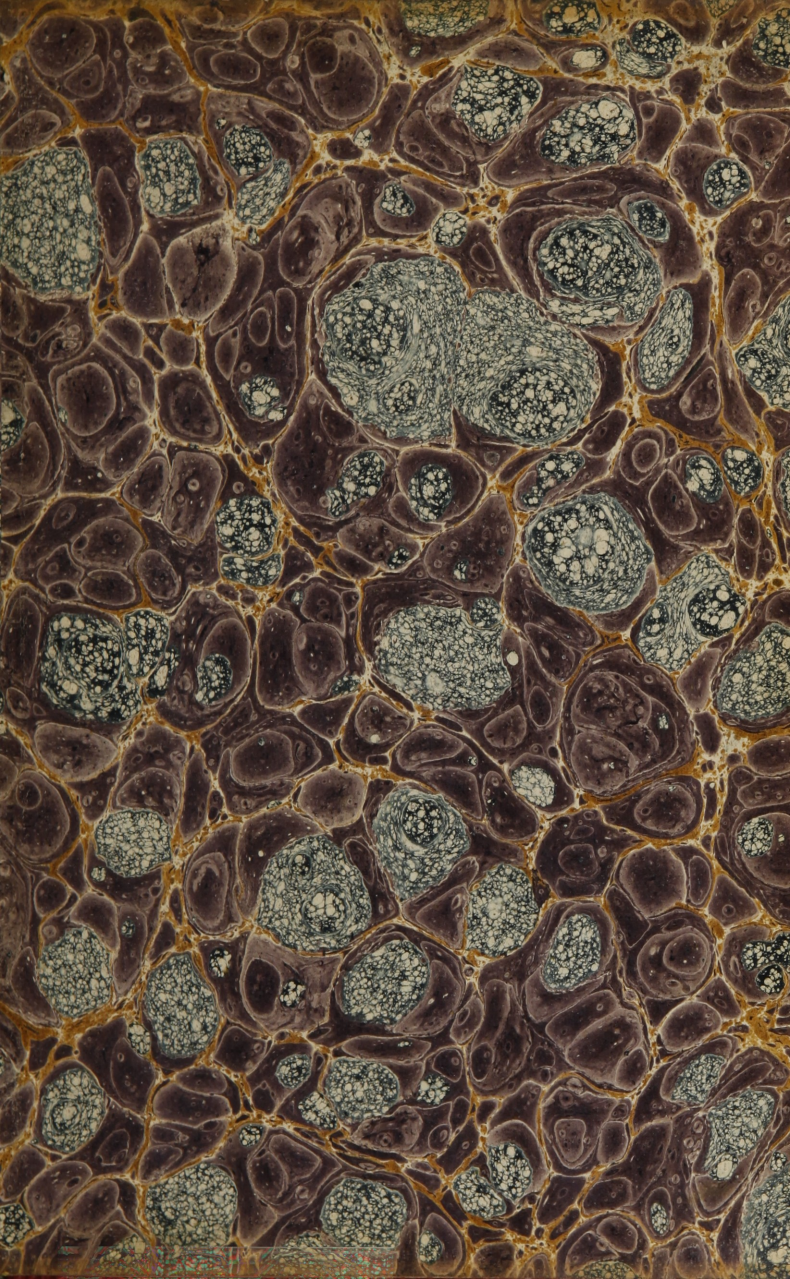
Rare Case
LIBRARY

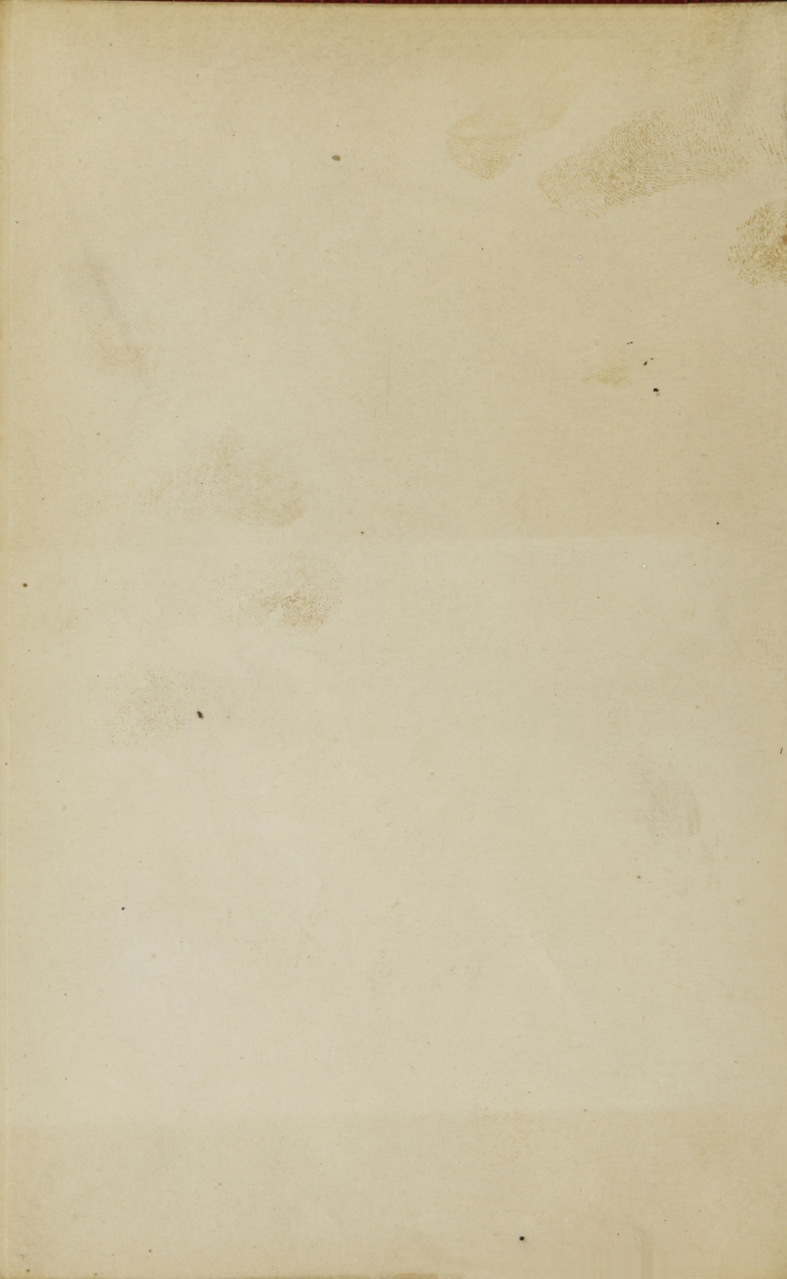
Section,

Fever Interm.

No.

4650.3

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

FEBRIBUS

INTERMITTENTIBUS,

POTENTISSIMUM TERTIANIS;

QUAM,

SUB MODERAMINE VIRI ADMODUM REVERENDI,

GULIELMI SMITH, S.S.T.P.

COLLEGII ET ACADEMIÆ PENNSYLVANIENSIS PRÆFECTI;

EX CURATORUM PERILLUSTRIUM *auctoritate,*

NEC NON

Amplissimæ COLLEGII ET ACADEMIÆ FACULTATIS *decreto;*

DEO MAXIMO ANNUENTE,

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJECTAM SUSTINUIT

JONATHAN POTTS, M.B.

PENNSYLVANIENSIS.

AD DIEM 28 JUNII, HORA LOCOQUE SOLITIS.

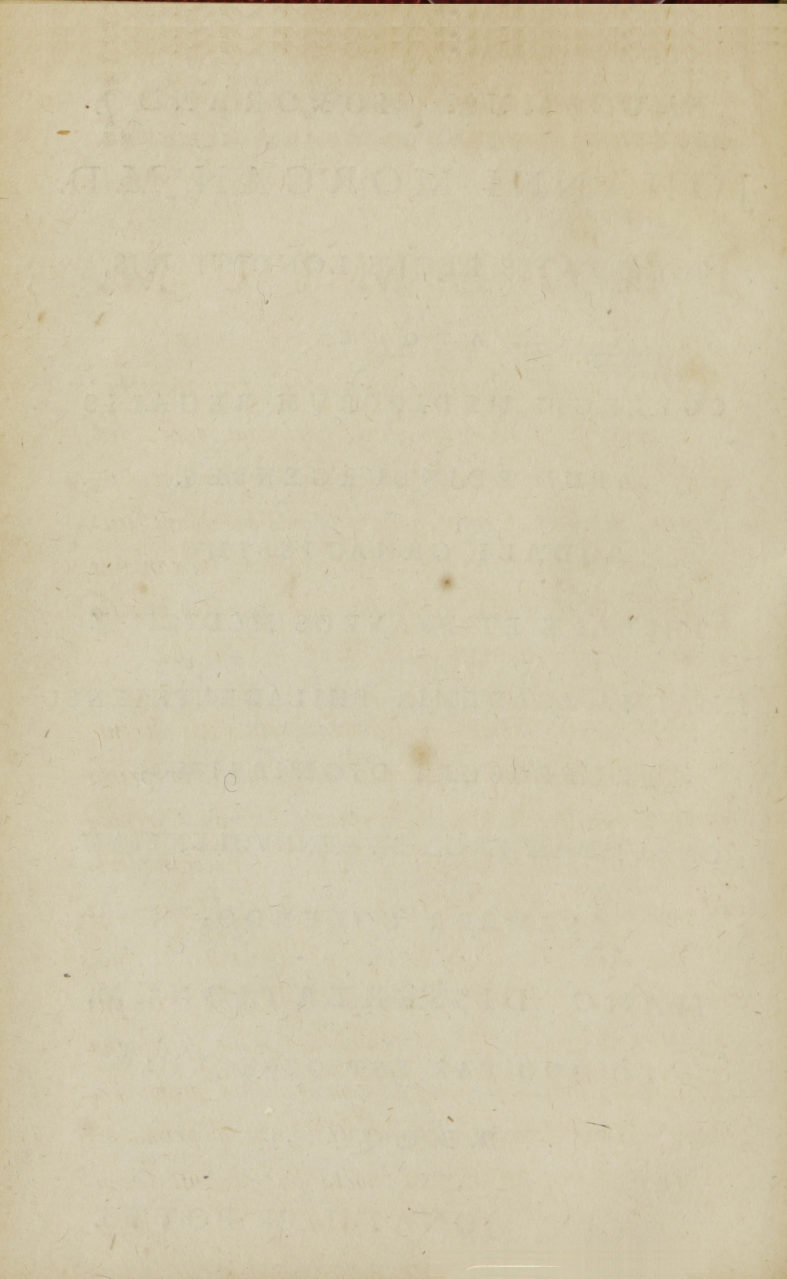
*Hi motus——atque hæc certamina tanta,
Pulveris exigui jactu compressa quiescunt.*

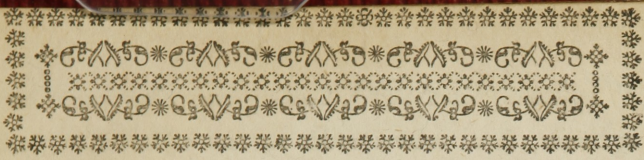
VIRG. GEORG.

PHILADELPHIÆ:

TYPIS JOHANNIS DUNLAP. / 771

VIRO ERUDITISSIMO,
PLURIMUM HONORANDO,
JOHANNI MORGAN, M.D.
SOCIETATIS REGIÆ LONDINENSIS,
A T Q U E
COLLEGII MEDICORUM REGALIS
APUD EDINBURGENSES,
SODALI ORNATISSIMO;
THEORIÆ ET PRAXEOS MEDICINÆ
IN ALMA ACADEMIA PHILADELPHIENSI
PROFESSORI DIGNISSIMO;
OB SUMMAM ERGA SE BENEVOLENTIAM,
SEMPER COLENDO;
HANC DISSERTATIONEM,
EO QUO PAR EST OBSEQUIO,
D. D. C. Q.
JONATHAN POTTS.

PROEMIUM.

*N*ON vana gloriolae aucupatio, nec cacoethes
auctorum medicorum numerum adaugendi, sed
utilis scientiae amor ad scribendum hoc me impulit;
scientiae nempe medicinae, quae a primis hominum secu-
lis, usque ad tempora nostra, inter omnes humaniores
gentes, ut saluberrima, et utilissima, in maximo praetio
habita, summa cum diligentia semper exculta est.

“ Historiae namque prisca monumenta nos docent,
“ Assyriis, Babyloniiis, Chaldaeis et Magis, eam primo
“ fuisse excultam; hinc in Egyptum, Libiam, Cyrenai-
“ cam et Crotonem migrasse; ex his in Graeciam deri-
“ vatam floruisse; post sextum seculum in Europa, a
“ nono dein ad decimum tertium ab Arabibus, in Asia,
“ Africa, et Hispania cultam esse.”—Post hoc tempus
scholae publicae in Italia, Germania, Gallia, et Magna
Britannia, institutae sunt, ad rem medicam promoven-
dam. Nunc tandem illa scientia quae a primaevis
temporibus “ quasi aliquod mortalibus divinitus con-
cessum

“ cessum existimabatur *,” ad regiones Americanas per-
 egrinans, hanc novam orbis partem visitavit. Quod
 autem non minimo erit, in seculis venientibus, hujus in-
 clytissimae academiae, decori, hic, prae aliis locis, sibi
 sedem figere elegit : nam ad exemplar celeberrimarum in
 Europa institutionum, scholae pro medicina colenda,
 primae in orbe Americano, in hac alma matre mense
 Maji, Anno Christi M. DCC. LXV. constituebantur,
 quae, illo die magno, simul et celebri, ad collegium et
 academiam Pennsylvaniensem, curatorum in publicis co-
 mitiis decreto, ascitae fuerunt. Deinceps, Professoribus in
 toto ambitu medicae disciplinae constitutis, praelectiones
 quotannis habitae sunt.

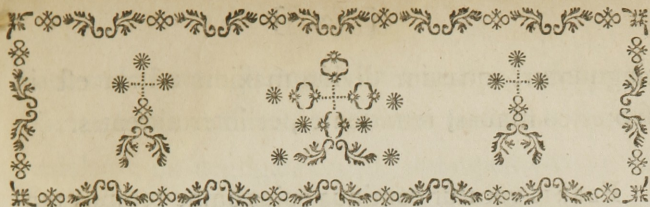
Postea, nempe in anno M. DCC. LXVII. e cu-
 ratoribus collegii et academiae Pennsylvaniensis aliqui,
 ii nempe, qui medicinam exercent ; Praeses facultatis,
 et Professores medicae et anatomiae conventi ; Regu-
 las quasdam excogitaverunt, tales medicinae studiosos,
 qui cum diligentia, fructu, et laude, studiis suis hic in-
 cumberent, insigniendi causa iisdem honoribus, et gradi-
 bus, qui solenniter, aliis in locis, in dignissimos collocan-
 tur. Hae regulae, proximis curatorum collegii et aca-
 demiae comitiis, sancitae, et pro legibus stabilitae, pu-
 blicè editae sunt.

* L'Histoire de la Médecine, par Le Clerc.

*Debito tempore triennii, postquam gradu Baccalau-
reatûs ornatus fuerim, nunc absoluto, summum gradum
doctôratûs in medicina mihi tandem adepturo, hujus
academiae legibus obtemperandum est: quapropter, hac
dissertatione, qualiscunque fuerit, de febribus intermit-
tentibus, in arenam descendere me accingo. Faxit Deus
ter opt. max. ut hoc et omnia conamina ad hanc utilem
scientiam promovendam, ad suam gloriam, reipublicae
commodum, aegrorumque salutem dirigantur, et cum
fructu procedant.*

*Aliquid illustrissimis inclytæ et florentis hujus aca-
demiae Curatoribus, et Cl. Professoribus, qui bonis arti-
bus, et huic almae matri, constanter invigilant, receptu
dignum proferre, summopere expeto.—Sin autem conatus
tam ardui minus ad vota respondeant, sperare licet
laudandi hujus instituti primitias, omnes benigno vultu
esse recepturos. Saltem veniam impetrabit mihi, quod
leges bonae postulabant, ausum esse.—*

— “ Si deficiunt vires, audacia certe
Laus erit, in magnis et voluisse sat est.”

DISSERTATIO MEDICA,

I N A U G U R A L I S,

D E

FEBRIBUS INTERMITTENTIBUS,

P O ~~TENT~~ I S S I M U M

T E R T I A N I S.

OMNIUM morborum qui corpus humanum Februm
divisio. infestant, nullus quam febris crebrior in-
vadit; nemo enim mortalium fortassis un-
quam diu vixit, omni febris gradu protinus immunis;
et pauci absque febre moriuntur. Uniuscujusque
itaque refert medici febris naturam diligenter per-
scrutari. Quoniam autem variae sint causae, et
multiplices febrium effectus, in classes diversas di-
B tinguuntur;

tinguuntur, quarum divisio maxime usitata est in febres continuas, remittentes, et intermittentes.

Febris
continua,
remittens,
et inter-
mittens.

FEBRIS vocatur continua cujus omne tempus tantum una accessio est, a principio ad solutionem usque *, vel quae motum febrilem semel excitatum uno impetu ad finem perducatur †. Ubi vero per vices impetum quidem remittit febris, et deinde exacerbatur, sic tamen, ut ab initio ad finem morbi nunquam absit febris, quamvis nunc validior, nunc remissior fuerit, vocatur febris remittens ‡. Quae autem constat ex duobus vel pluribus paroxysmis, integra interveniente apyrexia, id est, quae per vices impetum ita remittit, ut plena apyrexia inter duos quosque paroxysmos intercedat, vocatur febris intermittens §.

QUONIAM autem limites statutos dissertationis inauguralis transgredi nollem, non de singulis februm generibus, sed tantum de febribus intermittentibus, et tertianis potissimum differere proposui. De his enim maxime idoneum mihi esse verba facere judicavi, praesertim quia earum cura fere quoti-

* Galen. de febribus, lib. II. cap. 2.

† H. Boerhaav. Aph. 727.

‡ Van Swieten. Comment. vol. II. p. 410.

§ H. Boerh. Aph. de cognoscend. et curand. morb.

diana mihi contingit, nam inter nostrates frequentissimae sunt; et si recte tractentur, facilem accipient medelam; sin negligentur, aut, intempestivo corticis peruviani usu suffocatae, sopiantur, pessima mala inde saepe proveniunt.

S E C T. I.

Historia febrium intermittentium.

UT in aliis, sic etiam in intermittentibus febribus, tria tempora facile distinguuntur, quae tribus stadiis febrium continuarum respondent. Primum *Cl. Sydenhamus* vocavit tempus *exborrescentiae*, quia rigor febrilis, sive horror, incipiente paroxysmo, aegrum invadit*; hunc, in secundo stadio, quod vocat tempus *ebullitionis*†, excipit calor praeter modum auctus; quem, in tertio, quod ipse appellat tempus *despumationis*‡, sequitur sudor cum febris apyrexia.

Tria tempora febrium intermittentium.

* Sydenham. Oper. sect. I. cap. 5. p. 93.

† Ibidem, p. 94.

‡ Ibidem.

Phaeno-
mena.

PROXIMÒ considerandum est magis attentè phaenomena, quae, in his tribus temporibus, ordine se manifestant.

IN PRIMO, Signa quae hujus febris adventum praenunciant, sunt oscitatio, et pandiculatio membrorum, fatigatio, debilitas, frigus, insensibilitas, horror, tremor, pallor; respiratio anhelosa, anxietas, nausea, sitis ingens; dolor articulorum, dorsi, capitis; pulsus velox, debilis, parvus, inordinatus; urina ut plurimum pellucida et tenuis; et, desinente hoc primo stadio, saepe vomitus, aut dejectio materiae cujusdam biliosae contingit.

SECUNDÒ, Signa praecedentia excipiunt calor urens, rubor magnus, respiratio fortis, ingens, liberior, anxietas imminuta, pulsus major validiorque, capitis et artuum dolor ingens, sitis magna, corporis jactatio; et urina plerumque erubescit.

ULTIMÒ, Mitescunt symptomata; calor minuitur; respiratio fit libera; pulsus mollis et plenus; sudor per cutem prorumpit; urina redditur crassa, sedimentum lateritium deponens: sequitur apyrexia.

SYMPTOMATUM numerus ingens, et magnitudo, Periculum
primitem-
poris.
tempus primum sequentibus multum periculosius
reddunt. Quandocunque extinguantur homines in
febris intermittentis paroxysmo, quod interdum, etsi
rarius, accidit, illos in primo illius stadio mori ob-
servatur. Propter respirationem difficilem, sanguis
in pulmonibus, et circa cor dextrum accumulatur;
et ejus liber per arterias capillares motus, ob frigus
quod occupat extrema, impeditur; unde cor si-
nistrum, quantam natura exigit copiam sangui-
nis non recipiens, debiliter nimis stimulatur; ne-
que potest vitale fluidum per arteriolarum oscula,
ubi haeret, pellere, unde circulum sanguinis, quo
vita pendet, turbari et impediri necesse est.

IN secundo autem stadio diximus calorem auctum In secun-
do natu-
ra morbo
praevallet.
sequi, cum pulsu fortiore, quorum virtute, sanguis
per minimas arterias pellitur, et obstacula ejus pro-
gressus superant; itaque in hoc paroxysmo natura
morbo praevallet.

IN tertio, devicta febre, omnium symptomatum In tertio
vincitur
febris.
vis remittit. Tunc sudor fere semper febris pa-
roxysmum claudit, etsi quandoque materiam morbi
febre subactam, per vomitum, per alvum, aut per
urinam expelli, constat.

Febris ab-
sentia.

IN febre intermittente, homo qui jam aegrotaverat, tribus his stadiis absolutis, perfectam recuperasse sanitatem, et omnes functiones recte ad normam rediisse, videntur, quasi prorsus a morbo liberaretur aegrotus.

Morbi re-
cursus.

PROCEDENTE autem tempore, ex improvise forsitán morbus recurrit, et eadem quae jam descriptimus symptomata, se de novo alternatim recipiunt.

Apyrexia.

TEMPORIS spatium in quo aeger morbo immunis est, et quod inter quasque duas accessiones intercedit, vocatur apyrexia.

Paroxyf-
mus.

QUAMDIU autem duret febris insulsus absque ulla symptomatum intermissione, aut saltem remissione, dicitur morbi paroxysmus.

Febrium
intermit-
tentium
species di-
versae.

FEBRES intermittentes non semper eundem faciunt circuitum, vel omnibus symptomatibus iisdem stipantur; quapropter obtinet febrium intermittentium subdivisio in varias species, prout inter se ratione intervalli inter paroxysmos differant. Hinc quae quotidie, alternis diebus, aut tertio quovis die occurrunt; quotidianae, tertianae, et quartanae nuncupantur: et hae species intermittentium frequenter

quenter incidunt. Quandocunque febres quarto, quinto, sexto, aut septimo die; vel denique alio majore intervallo redeunt; quintana, sextana, septana, octana, et sic porro nominantur; quae species autem admodum rarae sunt.

HAE febres omnes nomina fortiuntur a temporis Nominum ratio. spatio, in quo perfectum unumquemque circuitum absolvunt. Observari oportet calculum esse a primi paroxysmi initio, ad secundi principium: Ita tertiana denotat secundum paroxysmum, die tertio a morbi primo ingressu accidisse. In quartana, paroxysmus die quarto ab eodem revertitur. Itaque ordine, paroxysmi quintanae, sextanae, die quinto et sexto, ab initio morbi contingunt.

QUI ad hanc methodum faciendi calculum non attendant, nominum rationem minimè sapiunt, neque morbi indolem appellatio ejusdem illos docet; Docet morbi indolem. cum enim in quartana observent apyrexiam duobus diebus durare, sequente autem die, quem vocant tertium, febrem redire, non vident quare hanc medici quartanam, et non potius tertianam dicant. Sed quum intelligatur illis in usu esse calculum facere a primo morbi impetu, et sub nomine febris includere hunc primum diem, et interval- lum apyrexiae, et deinde tempus in quo morbus novum

novum facit insulsum, tunc nominum ratio, quae intermittentium febrium speciebus diversis imponuntur, diutius non latet.

FEBRIUM intermittentium numerus ingens observatur; omnium autem tertiana frequentissima, et quartana pertinacissima esse dicitur.

Distinctio
a typis et
sympto-
matibus.

DISTINCTIO harum febrium notatu dignissima, sumitur ab illarum typis, hoc est, a majore vel minore paroxysmi duratione; vel a symptomatibus ipsius insignioribus. Quando per circuitum quemcunque morbi, unus paroxysmus, et apyrexia una solum adsint, vocatur *febris intermittens simplex*; sed quando plures in eodem circuito enumerentur paroxysmi, *duplicata*, vel *triplicata* appellatur, quia “ tot numero febres sunt, quarum singulae sequentibus
“ ordine paroxysmis, hora accessionis, symptomatum numero et vehementia, respondent; atque
“ sic a quotidiana febre distinguitur tertiana duplicata, vel quartana triplicata.”

S E C T.

S E C T. II.

Febres tertianae intermittentes.

HAE febres quibus paroxysmi inter spatium duodecima horarum decedunt, *Tertianae verae*; quibus autem diutius manent, *nothae* vocantur. In tertianis duplicatis, discrimen inter binos ejus paroxysmos clare observandum est, aut horâ accessionis aut temporis duratione, aut denique natura et vehementia symptomatum quae comitantur, dum primae febris accessioni tertia et quinta, secundae quarta et sexta conveniunt: Similiter in quartana duplicata, primae accessioni quarta et septima, secundae quinta et octava respondent, et sic porro, ordine congruente, se vicem recipiunt. Quotidianae vero accessiones sibi mutuo sunt similes.

Tertiana
vera, notha, et duplicata.

IN tertiana duplicata, majus est intervallum quod paroxysmum violentiorem claudit; levior enim paroxysmus plerumque mitescit tantum, aut remissionem potius quam intermissionem habet. Hinc, ut diu observavit sapiens Hippocrates, nox ante accessionem violentiorem magis molesta est; subsequens vero levior esse solet*.

Tertianae duplicatae paroxysmi.

* Hippoc. de morb. vulg. lib. vi. § 2.

Tertiana
anticipans
et postpo-
nens.

FEBRIS tertiana, quae aliquot ante quadraginta octo horas circuitum peragit, vocatur *Tertiana anticipans*; quando autem aliquot horis ultra hoc definitum tempus excurrat, dicitur *Tertiana postponens*. Perturbantur nonnunquam febris circuitus, supervenientibus absque frigore praenuncio paroxysmis. Hic notandum est, non semper mali ominis esse febres, quando tempus expectatum anticipent, neque boni, cum idem postponant, ut volunt aliqui. Contrariè autem, priores naturae vim, posteriores ejus debilitatem indicant *.

Tertiana
vernalis et
autumna-
lis.

DISCRIMEN esse diximus inter febres intermittentes ratione symptomatum insigniorum quae illas comitantur; quapropter in diversas classes revocantur secundum anni tempus quo grassantur. Morbos enim saepenumero exacte emulantur, qui vernis aut autumnalibus temporibus regnant. Hinc nulla est utilior distinctio febris intermittens, et maximè tertianae, quam illa, quae eam dividit in vernaes, quae a Februario ad Augustum, et autumnales quae ab Augusto ad Februarium dominantur; nam his binis temporibus insignis morborum mutatio occurrit †.

* Cleghorn on the diseases of Minorca.

† B. Aph. 747.

IN cursu harum febrium frigus, et tremor febrilis, quae paroxysmos inducunt, minuuntur, aut prorsus evanescent, quorum vice dolores in regione dorsi et lumborum aliquando funguntur; interdum horripilationes cum subitaneis caloribus permiscetur. Paroxysmi interim longiores fiunt, symptomata molestiora secum afferentes, ut sunt capitis dolor, delirium, sopor, sanguinis e naribus stillicidium, tussis, respiratio anhelosa, cordis palpitatio, pulsus turbatus, nausea, anxietas, dolor circa cardiacam, vomitus, diarrhoea; et in visceribus abdominalibus calor, tensio, dolor et pulsatio; tendinum subsultus, aliaque plurima, cum sudore qui paroxysmum terminat non poenitus cessantia; unde apyrexia non tantum brevior, sed etiam obscurior fit.

Symptomata morbi progressui supervenientia.

INTER febres intermittentes, licet ejusdem sint nominis, et eundem typum servant, ingens tamen diversitas obtinet in symptomatibus et curatione, prout uno alterove tempore anni incipiant. Vernalis semper est saluberrima, et minimè lethalis, diuque raro durat; sed autumnalis diuturna est, et cursum saepe per plures menses tenet; imo interdum ad ver anni sequentis protrahitur, neque ullam capit medelam, nisi quam praebet temporis anni mutatio.

Harum diversitas.

Tanta est inter vernalem et autumnalem differentia, et adeo diversa earum indoles, ut altera crebro observatur alteram fugare.

Autumnales
faeviores.

SYMPTOMATA morborum autumnalium longe faeviora quam vernalium esse solent, et tunc temporis morbi sunt maximè acuti et exitiales; sic etiam autumnalis intermittens horum indolem imitatur et continuam febrem aliquamdiu saepe mentitur.

Distinctio
inter illas
et febres
continuas.

MAGNI est momenti inter febres quae ad classem intermittentium aut remittentium pertinent, etsi continuas mentiantur, et febres revera continuas distinguere, quia methodus medendi has per evacuationia, quae optima esse queat, illis maximè noceret, “ Quandoquidem febres intermittentes, continuâ “ adscitâ, adoriri, nec facile esse aliquamdiu, nisi “ diligenter adverteris animum, quicquam aliud “ praeter aliqualem morbi remissionem deprehendere, quae tamen paulatim in perfectam desinit “ intermissionem, et typum anni tempestati aptè “ respondentem” observavit Cl. Sydenhamus. Ideoque si dubium videatur num febris ad intermittentis aut continuæ classem pertinet, attento animo observandum est, num in tali febre sensibilis remissio et exacerbatio deprehendi possint. Si enim contingant, probe scimus hanc febrem ex genere remittentium

remittentium esse, et eandem curam quam intermittentes poscere.

INTERDUM febres tertianae autumnales sub aliorum morborum persona latentes, absque ullo intermittentium signo, excepto fortè lateritio in urina sedimento, detexerunt viri in arte celeberrimi. Nonnunquam ita fixis stipantur capitis, pectoris, abdominis, dorsi, artuumve doloribus, observante *Cl. Clegborn*, ut phrenitidis, pleuritidis, hepatitidis lumbaginis, aut rheumatismi speciem prae se ferant exactam; praesertim quando apyrexia omnino obscura fuerit, ut fit, cum unum alterumve symptomatum magnopere saeviant, aliaque obscurant. Hinc videmus hemicraniam, choleram, dysenteriam, et tusses infantum convulsivas, certis redire intervallis. Quaedam hujus classis febres, propter symptoma aliquod praedominans nomina specialia adeptae sunt, ut *lipyria*, *assodes*, *elodes*, et *febris syncopalis*. Ex numero tertianarum sunt, et plerumque in initio harum typi satis distincti sunt, etsi jam difficile foret inter paroxysmos et intervalla distinguere.

Febres
tertianae
persona-
tae.

MIRO modo hic morbus proteiformis typum variat, et in singulis circuitibus mutat periodos; interdum eos contrahit; aliquando sequentes paroxysmos

Mutatio
morbi
multiformis.

mos violentiores et frequentiores habet, donec ad morbi apicem perventum est. Hoc tempore, tum accessiones, tum remissiones ita confunduntur, ut distingui minime possint. Hae tamen, nisi mors cito sequatur, quando remiserit morbi vis, quae tantam fecisset turbam, simpliciores rursus evadunt, pristinum typum regularem induentes, et, paucis finitis paroxysmis, sponte decedunt *.

Ad typum
regularem
oportet
revocari.

Ab his febribus larvam detrahere medico summo-
pere nitendum est, aliter in errorem facile incidere
queat; si enim remedia dentur calida et stimulantia,
febres, quae ad classẽ intermittentium pertinent, in
continuas mutabuntur. In hanc etiam curatione,
primus scopus debet esse eas ad typum regularium
intermittentium, aut saltem ad remissiones distinctas
revocare; tum similem curam quam intermittentes
requirunt, adhibere.

* Confer quae de febribus tertianis scripsit passim Cl. Cleg-
horn on the diseases of Minorca.

S E C T. III.

Causae febrium intermittantium.

CAUSA PROXIMA in actionibus, scilicet cordis Causa
proxima.
 musculosâ, et cerebri et cerebelli nervosâ, lae-
 sis, ponitur ; nam integritas harum actionum ab or-
 ganis cordis, cerebri et cerebelli, valentibus pendet ;
 et illorum imperfectio functionum sufficit ad omnes
 effectus febrium intermittantium explicandos. Adeo
 causa proxima morbi cujusvis appellatur tota illa
 simul, quae totum jam presentem morbum consti-
 tuit. Causam proximam intermittantium febrium
 statuendo ulterius procedere nolo. Non equidem
 ignoro aliquos esse qui potius quam ingeniose fateri
 se rem aliquam ignorasse mallent de inscrutabilibus
 plurima verba facere ; tales, sunt qui limitare velint
 qualis illa mutatio in nervis sit, quae causa fiat
 proxima febris ; tales, speculationibus nimis indul-
 gentes, amant omnia phaenomena in corpore ani-
 mali, quae supra eorum, et fortasse supra humanum
 intellectum sint, spasmo tribuere, quasi in hoc voca-
 bulo aliquod divinum esset. Hi non aliter faciunt
 quam Aristotelis sectatores, qui ab omni difficultate
 se semper expediverunt in rebus occultis explicandis
 ad voces synonymas et definitiones occultas con-
 fugiendo,

fugiendo. Hoc idem est quod homines faciunt, non notum per magis ignotum fingendo explicare.
 “ Praestat certe in morborum causis indagandis
 “ progredi quousque per fidelia observata et cog-
 “ nitam hactenus corporis humani fabricam licet,
 “ et in reliquis ignorantiam fateri, quam fictis hy-
 “ pothesibus, quantumlibet etiam ingeniosis, lu-
 “ dere.” Talia iis resigno quos juvat :

—— Aërias tentasse domos, animoq. rotundum
 percurrisse polum.——.

HOR. lib. I. od. 28.

Causae oc-
 casionales.

CAUSAE PROCATARCTICAE SIVE OCCASIONALES
 febrium intermittantium sunt omnia quae perspirationem subito cohibeant; quae fibras laxent; quae sanguini lentorem aut spissitudinem concilient, et humorum circuitum impedian, aut quae vasa secretoria et excretoria obstruant; tempestatum vicissitudines et subitaneae mutationes caeli calidi, frigidi, sicci, et humidi, cito se alternatim excipientes; errores in cibo et potu, somno et vigiliis, caeterisque rebus non naturalibus; metus, contagium, sive miasmata epidemica; applicatio frigoris corpori exsudanti, et similia; atmosphaera humida putrida, vapores ex locis paludosis exhalantes. Constat enim experientia, eos qui regiones habitant illis vicinas, febribus intermittentibus maximè obnoxios esse.

CAUSAE illae occasionales non omnibus, sed praedispositis solum, nocent. Vidimus enim homines vitam in aere humido, vaporibus repleto, degere, et tamen a febre intermittente immunes evadere, quia iis deest ille corporis status, qui, in aliis, huic excitando morbo favet. Quacunque corporis conditione hic status consistit, vocatur *Causa praedisponens*.

Praedispositis solum nocent.

S E C T. IV.

Causa praedisponens.

CUJUS fit naturae causa illa praedisponens in febribus intermittentibus; num sedem habeat in solidis, vel in fluidis corporis; et qualis sit ejus diversitas in variis harum febrium speciebus; nos latet, et forte semper latebit: Sed effectus ejus in iis producendis observare licet.

HAEC causa praedisponens febris indolem determinat, et qualis ipsa causa sit, talis est febris intermittens. Quodocunque genium mutat, et v. g. tertiana autumnalis in quartanam degeneret, verisimile est causam praedisponentem mutari; nam diversa, in singulis febrium intermittentium speciebus, causa praedisponens esse videtur.

Causa praedisponens indolem febris determinat.

Quam
causa oc-
casionalis
in actum
ducit.

SOLA autem non videtur sufficiens esse causa praedisponens ad excitandam febrem, sed manere in corpore quiescens, nec ullo indicio se prodere, donec accedat causa occasionalis quae illam in actum deducat. Cum autem semel excitetur febris, tum, pro indole diversa causae praedisponentis, et pro activitate causarum occasionalium, febris quotidiana, tertiana, aut quartana ; simplex aut duplicata producit. Certus enim character singulis a causa praedisponente imprimitur, per quem, statis temporibus paroxysmus renovatur, quamdiu ille impressus character manet ; et tales febres indolem et genium paroxysmorum primariorum servant.

QUANDO causa occasionalis semel in actum, causam praedisponentem excitavit, non opus est ut renovetur, ad paroxysmos, statis temporibus, revocandum ; nam pergit febris certis redire intervallis, donec sopiatur, aut prorsus auferatur vis causae praedisponentis, quae characterem feбри impresserat.

Effectus
errorum
in N. N.

QUOD autem mirum est, etsi sopiatur, attamen denuo a causa quadam occasionali, E. g. Errore in rebus non naturalibus, praesertim, si haec causa, eadem hora illius diei contingat, quo paroxysmus, si eo usque febris perseverasset, accedere debuit, ille character renovari potest ; unde videtur interdum

dum supereffe diu, etiamfi fileat, nifi caufa occasionalis eum iterum excitaret; tum febris recidiva contingit.

CAUSAE occasionalis nimia activitas vel excessus Quae febrem re-
duplicent. paroxysmum febris tertianae aut quartanae reduplicare possunt; aut si viribus vitae nimis debilitatis non superetur, quod primario paroxysmo mutari debuit, adventitiis superveniunt paroxysmus unus aut alter, et hunc effectum praestant. Postea duplicati, vel triplicati, qui recurrunt paroxysmi, priorum typum servant; et singuli, diebus accessionis, horâ, violentia, aliisque peculiaribus, sibi invicem respondent.

Si aliae causae occasionales, ut graviores in diaeta commissi errores accedant, vehementiores paroxysmos efficient; vel ex simplici quartana, duplicatam, vel et triplicatam fieri, quotidiana in praxi observata docent.

Cum autem geminentur paroxysmi febris tertianae, quae antea simplex fuit, hoc incidere potest quia alia caufa occasionalis, manente immutata caufa praedisponente, die intercalari alterum paroxysmum excitaverit.

QUAESTIO gravis de febris intermittens periodis nunc consideranda venit.

Causae fe-
bris inter-
mittentis
periodo-
rum.

QUARE certis periodis redeant febrium intermittens paroxysmi, omnes medici mirati sunt; pauci causam eruere operam navaverunt; constat autem observationibus, plerasque humani corporis functiones quasdam vicissitudines subire, quae, statis temporibus, quasi in circulo redeunt, dum sanitate fruamur. Somno, fame, vel site, vires corporis refocillare, naturam certis horis nos compellere, omnibus notum est. Horâ eadem matutina vulgo expergefacimus; habitus enim legis vim habet; et praesertim in homine vitam regularem degente haec maximè sunt observanda. Si talis per paucos dies, somno post prandium indulgeret, opus arduum postea foret illius obrepentis circa tempus solitum blanditiis resistere, nisi in rebus, quae activitatem postulent, versaretur, aut aliquid negotii mentem ejus multum occuparet. Quidam certa horâ, semel in die alvum deponunt: alii in ipso momento quo e lecto surgunt, lotium reddendi desiderio sollicitantur, etsi nullo modo, dum jacebant, id perceperunt, et nunc temporis habitus solummodo excitavit.

MULTI qui ab omni clamore remoti vivunt, si ^{Exem-}sonus aliquis inusitatus aures invadat, dormire ^{pla quae-}non possunt; dum aliqui, rursus, qui inter strepitum dormire assuescunt, nequeant in alto silentio somnum capere. Novi quemdam in hac urbe automatopaeum, qui solitus fuit omnia horologia, ex sua officina, in cubiculum ejus nocte secum portare, ut a furibus illa custodiret. Quando forte peregrè abiit, levissimum somnum capere non potuit, donec ex amicis horologia sua mutuatus est; quibus circa lectum ordine dispositis, eorum tinnitus illi blandum somnum citissime conciliavit.

HABITUS potestas in oeconomia animali tanta esse dicitur, quod dantur homines, qui, circa diem natalem, omni redeunte anno, aegrotant. Cognosco virginem quamdam, partu septimestri, supra viginti annos natam, quae, vulgò sanitate mediocri gaudens, ab aetate infantili, per duos menses, his respondentes quos mater sua transegisse, antequam peperisse, debuerat, si ad partûs statum tempus illi perventum esset, quotannis multum aegrotat. Mira est historia sequens, quam narrat curiosus naturae observator, Cl. *Plinius* secundus, nempe *Antipater* Sidonius poeta, omnibus annis, uno die tantum natali

natali corripiebatur feбри, et ea consumptus est, peracta satis longa senectute *.

AEQUE memorabilis est ista cujusdam Idiotae, quam Cl. Addison, ex scriptis Doctoris Plott, nobis tradidit †. Quidam Idiota juxta horologium vivens, semper se assuefactus est horas numerare, quodocunque campana sonaverit. Quodem infortunio, cum horologium spoliatum est, Idiota pergebat, sicut antea, horas exacte numerare et pulsare, quoties campana sonare debuisset.

Quid
abhinc in-
ferri pot-
est.

HIS omnibus ritè perpensis, in oeconomia animali videtur esse insita dispositio quaedam ad producendum motus quosdam, certis periodis, in fluidis aut solidis corporis, ubi causa occasionalis externa eam excitavit. Num corpora nostra imperio corporum coelestium subjiciantur non meum est litem componere. Multa huic opinioni favent. Qui de his plura scire cupit, illum relego ad scripta celeberrimi *Mead* ‡.

AB illa mira facultate in corpore, quae indiciiis manifestis se prodit, motus varios, secundum pe-

* C. Plin. secund. lib. vii. cap. 51.

† Spectator, vol. VI. No. 447.

‡ Mead de imperio solis et lunae.

riodos, subeundi, etsi ignoremus quomodo fiant, recepi opinionem, febrium intermittantium paroxysmos, statis intervallis redire, quamdiu maneat character illis, a causa praedisponente impressus, cujus examen sensus nostros eludit.

HISCE conjecturis, non puto me satisfacturum esse dubiis eorum qui demonstrationem postulant quam natura subjecti non finit. Ulterius progredi qualitatibus invisibilibus investigandis non est virium mearum. Haec opinio, quam, ab aliis receptam, novis argumentis stabilire aggressus sum, quatenus probabilis admodum, si non etiam certa esse videatur, mihi arridet. Quando autem verisimiliorem mihi indigabit aliquis, rejiciam quam nunc teneo; nam in his et omnibus, me semper paratissimum esse meliora doceri profiteor.

S E C T. V.

Prognosis.

FEBRES intermittentes verno tempore, si regulares sint, raro sunt periculosae, nisi remediis nimis calidis tractentur. Autumnalibus autem, quamvis mitissimae videantur, non est prudentis
 Quae febres in salutem terminantur.
 confidere,

confidere, donec tres saltem aut quatuor periodos perfecerunt ; deinde si paroxysmi non ultra duodecim horas perduraverint, neque dolores acuti in visceribus comitentur ; si sudore aequali, copioso, desinant, et apyrexia perfecta sequatur ; si porro aeger morbum facile toleret, cibum cum bono appetitu capiat ; si urina coloris sit naturalis, et turbida, sedimentum album copiosum deponens ; circa tertium aut quartum febris periodum, aegrotum cito salutem esse recuperaturum pronunciare licet.

Quae sunt
magis pe-
riculosae.

FEBRES autumnales etsi ex suo genio proprie intermittentes sint, attamen ob paroxysmos earum duplicatos et protractos, saepe nulla est intermissio, sed tantum remissio ; et magis proclives sunt ad mutationem in febres acutas et continuas, dum aegroti jugiter lecto incarcerentur, et sudor, qui solet paroxysmum febrium intermittentium claudere, ultra modum promoveatur ; vel, si earum cura remediis nimis calidis tentetur, saepe lethales deveniunt.

Symptomata periculosa
periculum minantia.

IN febribus intermittentibus signa sequentia periculosa sunt, nempe circa tertium aut quartum periodum paroxysmi protracti, cum pertinace delirio, intenso comate, magna anxietate, dolore lumborum, vel ad cardiam ; averratio cibi, debilitas summa, vertigo,

vertigo, hypochondria dura, tumefacta, et ad tactum dolentia; urina tenuis, pellucida, vel intensè rubra; magnae evacuationes quae aegroti vires prosterunt, scilicet, vomitus, diarrhoea, haemorrhagia e naribus, sudores colliquantes; postremò februm intermittentium diuturnitas, et earum mutatio in continuas periculum denunciant.

DENIQUE maximum eminet periculum, ubi frequentia signa se manifestent, scil. paucae sanguinis guttae e naso stillantes, materia nigra per vomitum aut alvum ejecta, urina nigra, aut graviter olens, tota cutis colore admodum flavo tincta, aut maculis luridis, fugillationibusve ubivis discolorata, olor cadaverosus, frigor continuus, absque calore percepto, vel cum calore ingente externo; aphonia, cum stupore lethargiae simili, suspiriis, gemitibus, aut singultibus crebris; situs corporis supinus, facies cadaverosa, oculi semiclausi, rictus, tumor abdominis supra modum auctus, cum alvi constipatione, vel fluxu involuntario; nam haec ominis pessimi sunt.

ETIAMSI in quarumdam regionum febribus, autumnali praesertim tempore, intermittentibus, endemicis, haec omnia saepe contingunt, attamen febres intermittentes regulares, hujus provinciae, si debito victus regimine utantur aegri, neque perversa me-

Febres intermittentes in Pennsylvanienfes.

dela adhibeatur, facile curantur; imo post quar-
 tanas febres, nullis validis remediis, sed bonâ diaeta,
 et verno tempore solutas, firmiora saepe inveniun-
 tur hominum corpora, et morbis longe minus quam
 antea obnoxia. Sic febris quandoque medicamenti
 virtutem praestat, et corpus materia morbosa la-
 tente, qua functiones turbantur, liberat; adeoque
 corpus ad meliorem sanitatem ducit. Historia me-
 dica hujus generis observationes plurimas suppe-
 ditat. Ordo nos ad curationem febrium intermit-
 tentium nunc ducit.

S E C T. VI.

Methodus medendi.

RATIO has febres curandi respicit,

1mo, Ad modum, quo febrium paroxysmos trac-
 tare optime convenit.

2do, Quo horum recursus praecaveri possunt.

Curatio
 paroxys-
 mi.

CORDIS actionem augendo, et sudorem generalem
 blandum eliciendo, paroxysmi solutionem natura
 molitur. Huic, viam monstranti, cum prudentia
 opitulari debemus. Quapropter aegrum in lecto
 componere,

componere, et stragulis circumtegere, non autem obruere oportet, cavendo ne calore immoderato suffocetur; nec altera parte, sudores critici, frigore nimio admissio, intempestive supprimantur; in cubiculo amplo debet jacere, ubi aerum purum, temperiei bonae, liberè respirare potest. Magno-
pere proderit in aestate solem excludere, et fenestram ita aperiendo ut non directè ad aegrotum per-
veniat, aerem renovare. In hyeme et autumnno, praecipuè si aer pluviosus aut frigidus sit, lignum super foco largè reponere, ad humiditatem corrigendam et frigus arcendum conducet.

QUAMDIU duraverit frigor febrilis, aeger debet a potationibus largis abstinere. Tunc enim venae, subclaviana et cava, plenae et turgidae sunt; *Nam sanguis, praesentem horrorem metuens, ad partes maxime calidas concurrit* *: Hinc transitus chyli ex ductu thoracico in sanguinem impeditur, et liquor deglutitus, haerens in canale alimentario, viscera onerat, et anxietatem parit. Ideoque dum aeger sitim habeat molestam, fauces saepe colluendo, et limonia in offulas concisa, et saccharo mixta comedendo, hanc pro virili restinguere debet. Interim, si nau-

Potus
idoneus.

* Hippocrates.

fea, vel nifus ad vomitum fuperveniant, haec conamina naturae faluberrima, aquam tepidam aut jufculum tenue copiofe hauriendo, promovere maxime oportet. Sic crebro ejicitur magna copia materiei biliofae, quae aegrum citiffime fublevat.

Liquores diluentes.

Post primum paroxyfimum, potationes liquorum diluentium bonae funt. Hippocratis autem juffu, “ per totum morbum iftud praecipue observari
“ debet, ut cum frigidi pedes fuerint, tum a for-
“ bitione exhibenda, tum maxime a potu ab-
“ ftineamus *.” Cum vero calor ad pedes defcenderit, tunc dare convenit, tanta copia ut aeger fiti non vexetur; nec nimium ingurgitet: cum fudor eliciatur, ad libitum potare liceat.

Copia debita.

POTUM prorfus prohibere, ut aliqui monuerunt, in tertianis, quibus longi funt paroxyfmi, multum aegros torquebit, calorem febrilem augebit, et humorum animalium putrefactionem faciet, folida confumet, et vitam in fumum ducet difcrimen. Contrario autem errore, fcilicet potum in initio nimium ingurgitandi, ventriculus opprimitur, et ne criticum fudorem expellat impeditur, et paroxyfmi protrahuntur.

* Hippoc. de vict. rat. in morbis acut.

IN hoc primo, etiamque in sequentibus paroxysmis, potus sunt idonei, qui calorem minuunt, putrefactioni averfantur, particulas in sanguine acres, et per renes cutisque spiracula educunt. Huic scopo optime inserviunt liquores aquosi blandi, aqua saccharo edulcorata, cum succo limoniorum, aut aliquot guttis spiritus vitrioli tenuioris, aut spiritus nitri dulcis. Aqua hordeata cum oxymelle simplice, amygdalarum emulsio, quibus, pro re nata, sal prunellae addi potest. Observatur Cl. *Riverio*, a spiritus sulphuris guttis viginti, cum libra aquae frigidae exhibitis, sudores copiosos fuisse provocatos; nam multis experimentis innotescit, plures tertianas eodem remedio curatas esse, in summo accessionis aestu, et, urgente fiti, exhibito, unde copiosi sudores provocantur, a quibus non solum paroxysmus, sed etiam totus morbus integre solvebatur *.

Potus
aquosi
blandi.

QUAESTIO est inter medicos, num potus calidos, vel frigidos, in tempore paroxysmi dare praestit. Italiae et Siciliae medici aquam glacie refrigeratam febricitantibus dari jubent, et pro bonis effectibus ad experientiam provocant. Illis autem, qui in sanitate hanc nunquam bibere assuefacti sunt, periculum est, ne subita applicatione tanti frigoris

Num
frigidi aut
calidi esse
debent.

* River obs. xix. cent. i.

sanguini inducetur coagulum. Aliqui, ut medici Hispaniae aquam crudam, frigidam a cisterna adhibent. Qui remedium tam potens et salubre, natura id exigente, contra optimorum medicorum monita, aegrotis negant, certo recte non faciunt; quotidiana enim praxi invenitur, in febribus aestivis non tantum esse tutum et innocuum, sed liquoribus calidioribus anteponendum. Sitim magis compescit, itidemque vasorum, calore laxatorum et debilitatorum, tonum firmat; imo sanguinis ad putredinem praedispositioni magis resistit. Hinc post singulos haustus, novus redditur corpori vigor, quo febrilis materiae coctionem et expulsionem facere queat.

Indusia
quando
mutanda.

QUAMDIU manet sudor criticus, lodices et indusium aegri mutare oportet; nam cum semel permixta fiant, non facile sudorem amplius absorbent; praeterea cavendum est, ne materia perspirationis morbosae, ex panno humido, venis cutaneis resorpta, in sanguinem redeat.

Medi-
camenta.

SI medicamentis opus fuerit, inter optima merito habentur haustus salini, ad diaphoresim blandam excitandam, in statu effervescentiae propinati. Si autem symptomatum vehementia, plethora, aut inspissitudo inflammatoria insit, venaesectio insti-

tuenda

tuenda est, et pro necessitate rei repetenda. Tempus venaesectionem instituendi, quando res eam postulet, in primo vel secundo paroxysmo, primo stadio ejusdem, nempe rigoris, absoluto, in principio caloris febrilis, optimum est; tum enim venaesectione calor minuitur, et sudores critici citius et copiosius eliciuntur. Potest etiam, in intermissione, cum emolumento institui, si ante secundum, vel tertium febris impetum fiat.

IN paroxysmo nullus cibus aut tenuissimus est Diaeta.
concedendus, ex pane bis cocto, vel vegetabilibus acescentibus, fructibus horaeis, similibusque.

OBSERVANDUM autem est de diaeta aegrotorum, etsi, in harum febrium initio, cibum omnem, nisi tenuem et acescentem, fastidiant; eos amare liquores gratos refrigerantes; sed post aliquot dies magis gratum devenit vinum. Ad morbi declinationem prudens usus ejusdem aquâ commixti, aut serum lactis vinosi, requiritur, ut vires labefactantes sustineantur, et debilitas, malorum omnium pessimum, praeveniat.

AD paroxysmorum recursum praecavendum tandem pervenimus. Proxysmi
recurfus
praeca-
vendus.

SI venienti frigori febrili, quocunque modo occurramus, totum illum paroxysmum facilius prae- Emetica et
cathartica.
occupare

occupare valemus. Huic scopo optime inserviunt emetica, et cathartica lenia. Si morbus ingravescat, fordibus biliosis circa ventriculum aut intestina hospitantibus, prout in febribus intermittentibus, praesertim autumnalibus, communiter contingit; illa cum maximo fructu, ante paroxysmi adventum adhiberi queant, non solum ad biliosam colluviem repurgandam, sed etiam ad ejus collectionem poenitus praeveniendam.

Mitiora. EMETICA et cathartica mitiora prae aliis laudantur. Post emeticum adhibitum, aeger capiat aquam tepidam, aut infusionem florum chamaemeli, quam copiose potare debet, ad promovendam ejus operationem, quinque, sex, aut septem vices. Tum decoctum avenae, aut oryzae, copiose potatum, vel sumptum sal catharticum amarum, in pauxillo aquae solutum, bonos effectus, catharsin lenem ducendo, praestabunt.

In morbi
initio et
febris apy-
rexia.

UBI autem emeticis opus est, et semper in initio febrium intermittentium, ante paroxysmi insulsum, ea dare convenit, tempore apyrexiae melius revocantur in usum, priusquam paroxysmi repetiti inflammationes creaverint, aut sanguinis crasin nimis solverint, cavendo ne medicamenti operatio, et paroxysmi adventantis symptomata collidant; unde ali-

quid

quid mali subitaneum, a concursu morbi et remedii oriretur.

IN semitertianis, et remittentibus quae ad naturam febrium continuarum quam proximè accedant, eadem cautela opus est, nempe emeticum vel lene catharticum, in temporis intervallo, quando febris impetus quam maximè remiserit, adhibere. Nonnunquam in tertianarum principio multum boni, catharticum adhibendo, producit, scil. vermes, quae in primis viis saepe hospitantur, auferre conducit.

In semitertianis.

EVACUANTIBUS idoneis praemissis, ad roborantia, et adstringentia, quod omnibus aliis palmam longe praeripit, praecipue, ad nobile et efficacissimum illud remedium, pulverem corticis peruviani, confugiendum est. Hujus dare convenit in febris apyrexia, circiter scrupulos duos vel drachmam unam, in vino, aqua, lacte, aliove idoneo vehiculo, omni horâ, bihorio, vel trihorio, pro rei necessitate, ita ut aeger sumat 3vi. vel unciam integram, ante expectatum paroxysmi regressum, quo saepius omnino praecavetur.

Roborantia, cort. Peruv. &c.

SI intervallum, inter paroxysmos, unum non suppetit ad sufficientem copiam dandam, alterum occupari debet, quo pergendum est usu illius remedii,

codem exacte modo, donec paroxysmorum recursus omnino praeveniantur.

A cortice abstinentum est in tempore paroxysmi.

PAROXYSMO febris jam ingruente, et praesertim in tempore frigoris febrilis, temerarium et periculosum esset hoc remedium adhibere; itaque, medici omnes uno consensu a cortice exhibenda tunc temporis prohibent, qui tum pariret obstructiones vix postea resolvendas. In loco ejus autem, medicamenta attenuantia, et diaphoretica, cum diluentibus praescribere juvat. Talia sunt sales neutri, haustus salini, spiritus nitri dulcis, florum chamaemeli, aut salviae, infusiones; potus aquosi frigidi aut subtepidi; ad blandam diaphoresin ciendam.

Quid symptomatibus vehementioribus convenit.

SAEPISSIME medici ad aegrotos non vocantur donec tres aut quatuor paroxysmos hi passi fuerint, quando errore aliquo in non-naturalibus commissio, aut abusu liquoris nimis spirituosus, vel evacuationum defectu, primae viae saburra biliosa vel putrida onerantur, et paroxysmi longi et subintrantes fiunt, et forte etiam stupore, syncope, cholera morbo, sudore, frigido, stipantur. Inter tot et tantas indicationes, et contra indicationes, tamque confusam symptomatum turbam, omne quod tuto facere possumus est, symptomatibus vehementioribus occurrere, vigilando interim, noctu, dieque, quando

quando febris remiserit, et protinus ad corticem confugere, remedium solum cui possumus contra periculum impendens, tuto confidere.

CORTICIS Peruviani multae exstant praeparationes. Aliqui subtilem ejus pulverem simplicem, alii eum cum aliis quibusdam remediis compositum praescribunt; alii infantibus, et iis quibus ventriculus est admodum tener, et debilis, quod pulverem in substantia capere non possunt, decocta, infusa et tincturas ejusdem, dari jubent. Ubi evacuantium usus praecefferat, raro opus est aliquid cum cortice admiscere. Si autem nulla evacuatio praecefferat, interdum socius jungitur sal catharticus, vel pulvis rhei cum pulvere corticis peruviani. Cum autem, altera parte, supervenerit alvi laxitas, quae secum aufert effectus corticis febrifugos, singulis dosibus pulveris optime adduntur guttae paucae tincturae thebaicae. Ubi autem primae viae a fordibus liberantur, et nulla est purgatio naturalis, pulvis corticis peruviani per se optime convenit.

Corticis
peruviani
praeparationes.

ITA profligatis morbi paroxysmis, et omnibus febris symptomatibus radicitus sublatis, adhuc utile erit, per tres aut quatuor vices, convalescenti dare aliquot doses hujus corticis, bis vel ter die, quae

Conva-
lescenti
conveni-
unt.

